పిడికెడు ఆకాశం

– గొల్లపూడి మారుతీరావు

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

3

కొన్ని రోజుల తర్వాత ఓ రోజు సీత రోజూలాగే జయభారత్ కమర్షియల్ ఇనిస్టిట్యూట్‌కి టైపు నేర్చుకోవడానికి రాగా, తను నేర్చుకునే టైపు మిషను ముందు మరో అబ్బాయి కూర్చుని ఉన్నాడు. ఆశ్చర్యంతో అతన్ని చూసింది సీత. మొదట అతన్ని పోల్చుకోవడం కష్టమైంది. కాని చూడగా చూడగా అతన్ని గుర్తుపట్టింది. ఎదురింటిలో ఉన్న నాగరాజు అని పొరపాటుపడిన గోపాలం అనీ, ఉంగరాల జుత్తు, తెల్లని ముఖం బాగా గుర్తే. ఇంట్లో ఉన్నప్పుడు ఎప్పుడూ పెట్టుకోడు కాబోలు కాని గోల్డు ఫ్రేము కళ్ళద్దాలున్నాయి. వాటి వెనుక నల్లటి కనుబొమ్మలు, కింది పెదవికి కుడిపక్క నల్లటి పుట్టుమచ్చ, గుండ్రటి ముఖం, సూటిగా చూస్తున్నా చిలిపిగా మాట్లాడేటట్టున్న కళ్ళు, చిరునవ్వుకు సిద్ధపడిన పెదాలూ.

ఆ ముఖం ఎప్పుడో, ఎక్కడో చూసినట్టు తోచింది సీతకి. ఆలోచించగా ఆలోచించగా అర్థమైంది సీతకి. ప్రతి పున్నమినాడు ఆకాశంలో నక్షత్రాల మధ్య చూస్తున్నదని.

ఈ తడబాటులో అనుకోని ఆశ్చర్యంలో పడిపోయి ఆ క్షణంలో ఏ భావం ప్రకటించాలో మరచిపోయింది సీత.

ఇతనే తన పుస్తకాల్ని తలకింద పెట్టుకుని నిద్రపోయాడనీ, ఇతని పేరు నాగరాజు కాదనీ, ఇతని పట్ల తనిప్పుడు కోపాన్ని ప్రదర్శించాలనీ గుర్తురాలేదు. మరచిపోయి 'మీరా?' అంది.

భారతదేశంలో రెండేళ్ళపాటు స్పర్థలతో శత్రువులైన ఇద్దరు మానవులు అరబ్ రిపబ్లిక్‌లోని ఒక మారుమూల ప్రాంతంలో ఆరు సంవత్సరాల తర్వాత తటస్థపడినప్పుడు ఆశ్చర్యంతో అన్నీ మరచిపోయి ఎలా పలకరించుకొంటారు? అలాంటి ఆశ్చర్యం తప్ప మరేమీలేదు ఆ మాటలో.

ఇట్లాంటి మాటనీ, అలా ఒక అమ్మాయి తనవేపే సూటిగా చూస్తుండడాన్ని మగవాళ్ళు మరోవిధంగా అర్థం చేసుకుంటారని సీత ఊహించలేకపోయింది. మరోవిధంగానే అర్థం చేసుకున్నాడు. నిండుగా ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ 'అవును నేనే సీతా' అన్నాడు. ఆ అమ్మాయిని చిన్నప్పట్నుంచీ తెలిసినట్టు.

ఆ పిలుపుకి తుళ్ళిపడింది. అది కొత్తగా ఉన్నందుకు, చాలా అందంగా ఆప్యాయంగా ఉన్నందుకు. కానీ అలాంటి పిలుపుని అంగీకరించడంతో తనేదో నష్టపోతున్నదని భావించలేదు సీత. తను చదివిన నవలల్లో వాక్యాలే ఉన్నాయి కాని, వాక్యాల వెనుక అర్థాల్ని ఎవరూ వివరించలేదు. రచయితలు అర్థాల్ని ధ్వనించేటట్టు చేశారు. ఫలితాన్ని మాత్రమే చూపించారు.

"ఇది నా సీటు. నేను టైపు నేర్చుకునే అవర్."

"అయితే మరీ అదృష్టం, మీ దగ్గరే మొదటి పాఠం నేర్చుకుంటాను" ఆ పాఠానికి మరేదో అర్థం ఉన్నదని కళ్ళతో సూచించాడు గోపాలం.

కుటుంబయ్యగారు ఈ ఆనవాయితీని ఇదివరకే ఏర్పరిచిన విషయం సీతకు గుర్తుంది. విద్యార్థుల సంఖ్య పెరుగుతున్న కొద్దీ ఆయన ఉల్ఫా అసిస్టెంటుల సంఖ్యనీ పెంచాడు. ఆ మాత్రం ఈ మాత్రం టైపు వచ్చిన వాళ్ళని ఏ మాత్రం రానివాళ్ళకి నేర్పే పద్ధతిని ఏర్పాటు చేశాడు. మరొకరికి చెప్పడం వల్ల తమకు వచ్చింది గట్టిపడుతుందని వాళ్ళకి పదే పదే చెప్పేవాడు. ఈ విధంగా ఆయనకు కాఫీ తాగడానికీ, చుట్టలు కాల్చుకుందుకూ బయటికి వెళ్ళే అవకాశం లభించింది. అందువల్ల గోపాలం మాటలకి ఆశ్చర్యం కలగలేదు సీతకి. కుటుంబయ్యే అతన్ని ఈ సీటుకు పంపి ఉంటాడనీ, చాలామందికి నేర్పినట్టే తను నేర్పడం ఆయన ఉద్దేశమనీ గ్రహించింది.

తనాపని చెయ్యనని చెప్పడానికి కుటుంబయ్య అక్కడలేడు, కాఫీకి వెళ్ళాడు. అయినా సూటిగా సమాధానం చెప్పింది సీత.

"నేను నీకు నేర్పను."

"ఏమండీ మీ యింటికి ఎదురుగా ఉండడం నేను చేసిన నేరమా?"

సీత మాట్లాడలేదు.

"మీ పుస్తకాల్ని తలక్రింద పెట్టుకు నిద్రపోయాననా?"

సీతకి నవ్వొచ్చింది. నవ్వొస్తోందని, వస్తుందని ముందే గ్రహించిన గోపాలం ముందుగానే నవ్వుతూ "పుస్తకాల్ని పాడుచేశాను గాని, స్నేహాన్ని పాడుచేసుకోనులెండి" అన్నాడు.

ఇంకా నిలబడి ఆలోచిస్తోంది సీత. ఇంతలో వెనుక నుంచి కుటుంబయ్య గొంతు వినిపించింది. "ఆ అబ్బాయికి మొదటిపాఠం చెప్పమ్మా సీతా. చాలాసేపయింది వచ్చి" అని అరిచాడు.

"చెప్పడం ప్రారంభించారు. నాకే అర్థం కావడంలేదు" అన్నాడు గోపాలం.

"రండి మనం ఇలా నిలబడే ఉండిపోతే చూస్తున్నవాళ్ళంతా అపార్థం చేసుకోవచ్చు" అన్నాడు గొంతు తగ్గించి.

ఆ మాట సీత మీద బాగా పనిచేసింది. చుట్టుపక్కల టైపు నేర్చుకుంటున్న ఇద్దరు ముగ్గురు విద్యార్థులు ఈ భాష వాళ్ళకి అర్థమయినట్టుగా చూస్తున్నారు. వెంటనే కొంగు భుజం చుట్టూ తిప్పుకుని వచ్చి సీటు మీద కూర్చుంది. గోపాలం వెనక్కి వచ్చి నిలబడ్డాడు.

టైపు మిషను మీదికి వేళ్ళు పోనిచ్చే సమయానికి అతని ఊపిరి తన జుత్తును కదిలిస్తున్నదని గుర్తుపట్టింది సీత. ఆ దగ్గరతనం ఊపిరిని బట్టి ఊహించింది. తల తిప్పితే ముఖం మరీ దగ్గరవుతుందేమోనని భయపడి ఆ పని చెయ్యడం మానుకుంది. కానీ వీలయినంత జరిగి కూచుంది. "జాగ్రత్తగా చూడండి" అంది.

"ఎంత సన్నటివేళ్ళండీ మీవి?"

"అంటే?" అనుకోకుండా తలతిప్పింది. ఇప్పుడు ముఖం మరీ దగ్గరయింది. అతని ఊపిరి పెదాలకి తెలిసింది. అదృష్టవశాత్తూ చుట్టూ ఉన్నవాళ్ళు వాళ్ళ పనిలో ఉన్నారు కనుక సరిపోయింది.

"అంటే టైపు చెయ్యడంలో మీ వేళ్ళకు వచ్చినంత వేగం నాకు సాధ్యమవుతుందా అని"

"సరే చూడండి" ఆమె టైపు చేస్తోంది.

గోరింటాకు పెట్టుకున్న ఆమె ఎర్రటి వేళ్ళు పులి అరుపు విన్న లేళ్ళలాగా గెంతుతున్నాయి.

"గోరింటాకు చేతికి పండితే, దాంపత్య జీవితమూ పండుతుంది.."

టైపు నిలిచిపోయింది.

"...అంటారు పెద్దలు" అని పూర్తిచేశాడు గోపాలం.

దూరంగా ఉన్న బల్ల దగ్గరకు లాగి "అక్కడ కూచోండి" అంది. ఈసారి కూర్చున్నాడు గోపాలం. కెమెరా ముందు గ్రూపు ఫోటోకి కూర్చున్నట్టు ఇద్దరూ మిషను ముందు కూర్చున్నారు. ఒక లైను టైపు చెయ్యడం అయింది.

"మీకు ఉద్యోగం చెయ్యడమంటే ఇష్టమాండీ?" అని గోపాలం అడిగాడు.

"టైపు నేర్చుకున్నవాళ్ళంతా ఉద్యోగం చెయ్యాలనా మీ ఉద్దేశ్యం?"

"లేకపోతే వంట చెయ్యడం ఎవరైనా వినోదానికి నేర్చుకుంటారాండీ?"

నవ్వొచ్చింది సీతకి, మాటలు సూటిగా విసరగలడనుకుంది.

"టైపు నేర్చుకోవడం వంట నేర్చుకోవడంలాంటిదా?"

"దాదాపు అలాంటిదే. అయితే ఇప్పుడు వంట చేయవలసిన చేతులు టైపు చేస్తున్నాయి. ముందు ముందు టైపు చేసే చేతులు వంట చేయవలసి వస్తుందేమో?" ఎటు వేపో చూస్తూ వేదాంతిలాగా అన్నాడు.

తనకు తెలియకుండానే కిలకిల నవ్వింది సీత. ఆ నవ్వు ఆకర్షణకి దిమ్మతిరిగి పోయాడు గోపాలం.

"మీరు ఉద్యోగం చెయ్యడానికే టైపు నేర్చుకుంటున్నారా?"

అందుకు సమాధానంగా గోపాలం యేదో రహస్యం చెప్తున్నవాడిలాగా ముందుకు వంగాడు. "నిజం చెప్పమంటారా?"

కళ్ళు పెద్దవి చేసింది. వాటిని చూసి తన్మయుడవుతూ..

"అబ్బ. కాటుక కంటి సొగసు ఇన్నాళ్ళకు అర్థమయింది" అన్నాడు చెప్పవలసిన నిజం మరచిపోయి,

"ఇదేనా మీరు చెప్పదలచుకున్నది?" అంది సిగ్గుపడుతూ.

"ఇది పిట్టకథ. అసలు కథ ఏమిటంటే నేను టైపు ఎందుకు నేర్చుకుంటానన్నది. నిజానికి ఉత్తరాలు సొంత చేత్తో వ్రాయకూడదని మా నాన్న సలహా ఇచ్చేవారు. ఆ సలహాని ప్రేమలేఖలు వ్రాయడంలో కూడా అమలు జరపలని నా ఉద్దేశం. అందుకనే టైపు నేర్చుకుంటున్నాను. నిజానికి నాగరాజు వ్రాసిన ఉత్తరాన్ని నేనయితే టైపు చేసి పంపేవాడిని."

"అమ్మాయిలకు ఉత్తరం వ్రాయడం మంచిదికాదని ఇప్పటికైనా గ్రహించడం మంచిది."

"అలా వ్రాస్తే మీకు కోపం వస్తుందాండీ"

"వస్తే తప్పా?"

"తప్పుకాదు. అన్నట్టు మీకెవరయినా చెప్పారో లేదో, కోపంలో మీరు చాలా అందంగా ఉంటారు. అది చూడడానికైనా నేను మీకో ఉత్తరం టైపు చెయ్యదలచుకున్నాను. అందుకే టైపు నేర్చుకుంటున్నాను."

సీత కోపంగా ఏదో అనబోతే "ఇష్" అని ఆపాడు.

"మీరు మిషను వైపు చూస్తూనే మాట్లాడుతూండండి. ఆ మూల కూర్చున్న అమ్మాయి మనల్నే చూస్తోంది" అన్నాడు గోపాలం.

నేరం చేసిన ఖైదీ పోలీసు మాట విన్నట్టు తలవొంచుకుని టైపు ప్రారంభించింది సీత. నిజానికి ఈ పనేం బాగుండలేదు తనకి. కానీ కుటుంబయ్య ఈ బెడద తన నెత్తిన వేశాడు. ఈసారికి ఎలాగో తప్పించుకోవాలని తొందరపడుతున్నది.

"మీరొక్కసారి ప్రయత్నించండి" అంది. ఒకటి రెండుసార్లు అక్షరాలు టైపు చేసి చూపాక.

ఇప్పుడతని పక్కన నిలబడడం ఆమె వంతయింది. అతని అందమైన ఉంగరాల జుత్తుని అంత దగ్గరగా చూడవలసి వస్తుందని సీత ఎన్నడూ ఊహించలేదు. నిగనిగలాడుతున్న నల్లటి ఎత్తుపల్లాల మధ్య వెలుగుపడి మెరుస్తోంది.

వేళ్ళు అక్షరాల మీదికి పోనిచ్చాడు. అనామికకు ఎర్రటి కెంపు తళుక్కుమంది. సన్నటి ఆర్టిస్టు వేళ్ళు. అదొక వినోదంలాగా అతి సుళువుగా తను చెప్పింది చెప్పినట్టు టైపు చేసేస్తున్నాడు. అతని గ్రహింపుకు ఆశ్చర్యపోయింది. అక్షరాభ్యాసం జరగని కుర్రాడికి మొదట ఓనమాలు నేర్పడం కష్టం ఒక్కసారి అక్షరాలు కొరుకుడుబడితే బాలశిక్ష చదివించడం చాలా సుళువు. కానీ ప్రారంభంలోనే సుమతీ శతకం చదివే స్టూడెంట్‌లాగా కనిపించాడు గోపాలం.

"చాలా త్వరగా పికప్ చేశారే" అని ఆశ్చర్యాన్ని బట్టబయలు చేసింది.

"గురువుగారి ప్రతిభ. అది మీ విద్యాబోధనలోని ఆకర్షణో, లేక మీలోని ఆకర్షణో" సూటిగా ముఖంలోకి చూశాడు. కొరుక్కుతినేస్తున్నట్టు ముఖంలోకి చూడడం గోపాలానికి అలవాటు. ఆ అలవాటు ఆడవాళ్ళకి ఇబ్బంది కలిగించినా దానికి ఇష్టపడని అమ్మాయిలు దాదాపు ఎవరూ ఉండరు. ఆకర్షణ, ప్రశంస ఎవరికి నచ్చదు గనుక? అందుకని సీత కూడా దాన్ని రహస్యంగా ఆనందించింది.

"ఎలాగూ కలిసివచ్చింది కనక, మీరు ఒప్పుకుంటే మరొక విషయంలో మీ శిష్యరికం చెయ్యదలిచాను" అన్నాడు గోపాలం ఆమె ఆలోచనల్ని తెంచివేస్తూ.

"ఏమిటి?"

"నేను వ్రాయక వ్రాయక ఓ కథ వ్రాశాను. మీరు నవ్వకుండా చదువుతానంటే మీకిస్తాను. మీరు చాలా నవలలు చదివారని గిరిజ అంది. మా నాగరాజూ అదే అన్నాడు. అది చదివి కొంచెం సవరణలు చేసి పెట్టాలి."

"అబ్బే నాకంత తెలియదండీ?"

"సిగ్గుపడడంలోనూ అందంగానే ఉంటారు మీరు" మరో ప్రశంస విసిరాడు గోపాలం.

"చూడండి, వంట చేసేవాళ్ళు భోజనం చెయ్యడం రాదంటే నమ్మగలమా?"

"కానీ భోజనం చేసేవాళ్ళంతా వంట చెయ్యరుగా?"

ఆ ప్రశ్నకు దిమ్మరపోయాడు గోపాలం. సీత ప్రతీ విషయం గ్రహించడమే కాకుండా, లోతుగా ఆలోచించగలదని అర్థమయింది. తన ప్రశంసలకీ, తన మెప్పులకీ మోసపోయే మనిషి కాదని అర్థం చేసుకుని సర్దుకున్నాడు.

"చూశారా మీరింత ఆలోచిస్తున్నారంటే రచన అలవాటయే ఉండాలి. పోనీ, చదివి ఎలా ఉందో చెప్పండి" అన్నాడు.

గోపాలం ఇంకా చాలా విషయాలు మాట్లాడేవాడే గానీ ఈలోగా నాగరాజు హఠాత్తుగా అక్కడికి వచ్చాడు. అతన్ని చూడగానే మొదట గోపాలం ఆశ్చర్యపోయాడు.

సీతను చూడగానే ఒక్క క్షణం ఆశ్చర్యపోయి "మీరా" అన్నాడు నాగరాజు, గోపాలం వేపు తిరిగి "ఏం బ్రదర్ దృష్టి టైపు మీదకి పోయింది? ఇప్పుడు వచ్చింది చాలకనా?" అన్నాడు.

"ఏంటి? ఈయనకి ఇదివరకే వచ్చా?" అని ఆశ్చర్యపోయింది సీత.

"అదేమిటండీ? వాడు నిక్షేపంలా హయ్యరు పాసయ్యాడు. వాడికి వచ్చిన విద్యలు నిద్రపోవడం, టైపు చెయ్యడం."

నిర్ఘాంతపోతున్న సీత ముఖం చూసి నవ్వేశాడు గోపాలం.

"మరి నువ్వెందుకు తగలడ్డావు" అన్నాడు గోపాలం కోపం పట్టలేక.

"కంపెనీ ఉత్తరాలు కొన్ని టైపు చెయవలసి ఉంది. ఆఫీసులో మిషన్ పాడయింది. వారిలోనే కదా, ఇక్కడ అవి పడేసి రేపు తీసుకుపోవచ్చుననుకున్నాను. తీరా వస్తే మీరు కనిపించారు. అవేమంతా ముఖ్యమైనవికావులే. టైపు నేర్చుకోవడం అయిందా?"

"ఆవిడ నా గురువు - ఇందాక శిక్షణ ఇచ్చారు" అంటూ సీత వేపు తిరిగి అయిందంటే లేస్తాను" అన్నాడు. సీతకి కోపం, తను మోసపోయిందని ఉదాసీనతా ఎక్కువవుతోంది. "పరిహాసాలు చాలించండి. మీకు అశ్రద్ధే చేతనవుననుకున్నాను. కానీ మోసం చెయ్యడం కూడా చేతనవునన్నమాట" గిరుక్కున ఇటు తిరిగింది.

అప్పటికి మిగతా వాళ్ళంతా వెళ్ళిపోయారు. నాగరాజు, గోపాలం బయటికి వచ్చేసరికి సీత రిక్షా కోసం ఎదురు చూస్తోంది. నాగరాజు పక్కకి వచ్చి నిలబడ్డాడు. "మేమూ ఇంటికే బయలుదేరాం. మీకభ్యంతరం లేకపోతే నా కారులో రండి" అన్నాడు.

ఇద్దరి కీచులాటలో మధ్యవర్తిగా వచ్చిన వ్యక్తి హఠాత్తుగా పెద్దమనిషి అయిపోతాడు. అప్పుడు గోపాలం ముందు నాగరాజు పెద్దమనిషిలాగా కనిపించాడు సీతకి. శరత్ నవలల్లో స్త్రీలను పరమ పూజనీయులుగా, భగవంతుని మహానైవేద్యంలాగా పవిత్రంగా చూసే రమేష్‌బాబూ, హరీష్ బాబూ కోవలో అతన్ని ఊహించి "సరే పదండి" అంది.

కారులో కూర్చోగానే ముందుసీట్లోంచి మాట వినిపించింది. "మా నాగరాజు మీ చేత కారుకి ప్రారంభోత్సవం చేయించాలనుకున్నాడు. ఇవాళే కారు వైజాగ్ నుంచి వచ్చింది" అన్నాడు గోపాలం.

సీత తుళ్ళిపడింది.

"మీరు నా మీద చేసిన ఆరోపణకి సమాధానం చెప్పుకునే అవకాశం ఇవ్వలేదు నాకు. నిజానికి నేనిక్కడికి వచ్చింది టైపు నేర్చుకోవడం కోసం కాదు. మీ ద్వారా నా కథను సవరించుకుందామని. మనస్సు బాధపెడితే క్షమించండి" అన్నాడు.

అతని ముఖం చూస్తూ పుస్తకాల లోకజ్ఞానం కాస్త తక్కువ స్థాయిలో ఉంటుందని గ్రహించాడు గోపాలం. ఓ గ్రహింపు అతనికి జన్మతః వచ్చేసింది. అందువల్ల ప్రస్తుతం ప్రచారంలో ఉన్న యువకుల తరహా అలాంటి అమ్మాయిలకు ఆసక్తిని కలిగిస్తుందనీ, ఆవిడ రోజూ పుస్తకాల్లో చదివే నరేన్‌బాబూ, హరేన్ బాబూలు నిత్యజీవితంలో కారులో ఎక్కించుకు తిప్పడానికి తప్ప బోరు కొడతారని ఊహించేవాడు. చదువుమీద ఆసక్తి అంతగా లేకపోయినా ఇప్పటి కథా ప్రపంచాన్ని స్థాలీపులాకన్యాయంగా అర్థం చేసుకుని ఇటీవల రచయితలూ, రచయిత్రుల పరపతికి కారణాల్ని ఆపోశన పట్టేశాడు. తాగుబోతు భర్తకి ఎదురుచెప్పలేక అతనితో బాధలు పడుతూ, భగవంతుడికి మొక్కుకుంటూ, ఉద్యోగం చేసి కుటుంబాన్నీ, అతని త్రాగుడునీ పోషించిన సుశీల కథ ఈ రోజుల్లో బాగా రాణిస్తుంది. వాడిని ఎదిరించి పిల్లలూ యిల్లూ వదిలిపోయిన సుగుణ కథ ఇప్పట్లో పనికిరాదు. కథలో కాస్త ఎక్కువ మోతాదులోనైనా సెంటిమెంటు కలవాలి. సుశీలకి చిన్నతనంలోనే

తల్లిదండ్రులు పోవాలి. బాబాయి ఆమెను చిన్నప్పట్నుంచి పెంచాలి. అతను దేవుడు. చదువుకునే రోజుల్లో ఒక దుర్మార్గుడు ఆమెను ప్రేమించాడు. ఆ ప్రేమను తిరస్కరించాలి. కానీ అతడు పగతీర్చుకునేటట్టు ఆమె మీద దుష్ప్రచారం సాగించాడు. తప్పనిసరిగా అతన్నే కట్టుకుంది. తన మంచితనంతో, ఓర్పుతో, దీక్షతో సహనంతో చివరికి మంచివాణ్ణి చేసింది. ఈ ధోరణులన్నింటినీ అర్థం చేసుకుని సుశీల కోవకు చెందిన సీతను ఎటువంటి వ్యక్తులు ఆకర్షిస్తారా అని ఆలోచించాడు.

వినయం, గౌరవం మర్యాదలూ ప్రకటించే యువకులలో ఆకర్షణ ఏమీ కనిపించదు. వాళ్ళనింక బాగు చెయ్యవలసినదేమీలేదు. కానీ మొరటుగా, విచ్చలవిడిగా, అల్లరిగా, పెంకిగా కనిపించే యువకులు వీళ్ళని ఆకర్షిస్తారు. ఎంచేతనంటే వాళ్ళని బాగు చెయ్యవలసిన అవసరం, బాగు చెయ్యడంలో బోలెడంత త్యాగం, ఇవన్నీ వారికి మంచి శక్తినిస్తాయి. త్యాగం, ఓర్పు, సహనాలను చూపే అవకాశం ఇవ్వలేని భర్త ఎందుకు? బుద్ధిమంతులైన అమ్మాయిల దృష్టిని అల్లరిపిల్లలు ఆకర్షిస్తారని గోపాలం మరీ బుద్ధి వచ్చిన వయస్సులోనే డైరీలోని మొదటి పేజీలో వ్రాసుకున్నాడు. ఈ సిద్ధాంతమంతా దృష్టిలో ఉంచుకుని ఆ సాయంకాలం వేసుకున్న పథకం నూరుపైసలా రాణింపుకు వచ్చేసరికి తనని తాను మనస్సులోనే అభినందించుకున్నాడు గోపాలం.

అతననుకున్నట్టుగానే ఎన్ని కోపాల్ని ప్రదర్శించినా, ఎంత విసుగు కలిగినా, కారు దిగే సమయానికి ఆ ఇద్దరిలోనూ గోపాలమే మరింత సన్నిహితంగా కనిపించాడు సీతకి. గౌరవ పురస్కారంగా ఆసక్తిరహితంగా నాగరాజుకీ, స్నేహపూర్వకంగా గోపాలానికి నమస్కారం చెప్పి తొందరగా మెట్లెక్కింది సీత.

ఆమె వేపే దీర్ఘంగా చూస్తున్న గోపాలాన్ని "ఇది ప్రేమా" అని తట్టిలేపాడు నాగరాజు.

"నాన్సెన్స్ ఆ పదాన్ని మా వూళ్ళో అటకెక్కించాను. అది సరే కాని, బ్రదర్. నాకు కారు డ్రైవింగ్ నేర్పుతావా?" అని అడిగాడు. ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చినట్టు.

"అలాగే లే" అన్నాడు నాగరాజు, అందువల్ల భవిష్యత్తులో, గోపాలం సాధించనున్న సత్ఫలితాన్ని ఊహించలేక.

ఈ కోరికలో, ఈ కోరికకు నాగరాజు తెలిపిన అంగీకారంలో ఒక అమ్మాయి జీవిత పరిణామాలకు, మంచికానీ, చెడు కానీ, ఒక బలమైన పునాదిరాయి పడింది.

(కొనసాగింపు వచ్చే నెలలో)

Post your comments